

SFS 1976: 623

Utkom från trycket
den 22 juli 1976

Lag om ändring i namnlagen (1963: 521);

utfärdad den 23 juni 1976.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives att 1, 2, 15, 37 och 38 §§ namnlagen (1963: 521) skall ha nedan angivna lydelse.

1 § Är vid barns födelse modern gift, förvärvar barnet vid födelsen mannens släktnamn, om det ej dessförinnan har fastställts att mannen icke är barnets fader. Detsamma gäller, om modern är änka och barnet födes inom sådan tid efter mannens död att det kan vara avlat dessförinnan.

Barn vars föräldrar ingå äktenskap med varandra förvärvar därvid faderns släktnamn, om barnet är under aderton år. Ingå föräldrarna äktenskap sedan barnet fyllt aderton år, får barnet genom anmälan hos pastor antaga faderns släktnamn.

Barn, som har förvärvat släktnamn enligt första eller andra stycket och som är under aderton år, får genom anmälan hos pastor antaga det släktnamn modern hade som ogift, om rätten funnit namnbytet vara förenligt med barnets bästa. Har barnet fyllt aderton år kan barnet, om särskilda skäl föreligga, efter ansökan hos namnmyndigheten erhålla moderns släktnamn som ogift.

2 §² I annat fall än som avses i 1 § första stycket förvärvar barn vid födelsen moderns släktnamn. Har modern förvärvat sitt namn genom vigsel eller genom anmälan som avses i 6 § andra stycket, får barnet genom anmälan hos pastor antaga det släktnamn modern hade som ogift. Barnet får också genom anmälan hos pastor antaga faderns släktnamn.

¹ Prop. 1975/76: 170, LU 33, rskr 397.

² Senaste lydelse 1969: 622. Ändringen innebär bl. a. att andra stycket upphävs.

15 §³ Fastställs att viss man icke är fader till barn, som enligt 1 § första eller andra stycket förvärvat hans släktnamn, och har barnets moder annat släktnamn än mannen, förlorar barnet mannens släktnamn och förvärvar i stället moderns släktnamn. Föreligga synnerliga skäl, får dock rätten tillåta att barnet behåller mannens släktnamn. Sådant tillstånd meddelas, om frågan angående mannens faderskap prövas av rätten, i samband med rättens dom och i annat fall efter särskild ansökan, som skall ha inkommit till rätten inom en månad efter fastställelsen.

37 § Ansökan om förklaring att namnbyte, som avses i 1 § tredje stycket, 3 § andra stycket, 4, 5 eller 12 §, är förenligt med barnets bästa upptages av den rätt som har att upptaga fråga rörande vårdnaden om barnet.

Ansökan enligt 15 § om rättens tillstånd att få behålla släktnamn upptages av den rätt som har att upptaga fråga rörande vårdnaden om barnet eller, om barnet ej står under vårdnad, av rätten i den ort där barnet har sitt hemvist.

38 § I ärende som avses i 37 § första stycket skall rätten, där så kan ske, höra den vars släktnamn barnet har och den vars släktnamn barnet avses skola förvärva, även om de icke äro vårdnadshavare. Har barnet fyllt tolv år skall, om det finnes lämpligt, jämväl barnet höras. Äro skäl därtill, skall yttrande inhämtas från barnavårdsnämnden.

I ärende som avses i 37 § andra stycket skall rätten, där så kan ske, höra modern och den vars släktnamn barnet avses skola behålla. I övrigt gäller vad som sägs i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1977.

På regeringens vägnar

ERIC HOLMQVIST

Staffan Magnusson
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 1973: 657.
